

ЛЮБОВТА КЪМ ЧИСЛОТО П...

СЛЕД 40 ГОДИНИ

Ако сте имали шанса да учите в ОМГ Пловдив през седемдесетте години, сигурно си спомняте филма “На учителя с любов”, с незабравимия Сидни Поатие в ролята на учителя, който след много прекеждия разбира какво трябва да учат учениците и в следствие става приятел с тях за цял живот. Като добавим и рефрена на една от златните песни на ФСБ “Пак ще се срещнем след десет години...”, започвате да добивате представа какво се получи, когато “Гейците” от 11г клас на „Математическата“ се събраха отново 40 години след завършването на гимназията. Тази среща се състоя на 16-17 юни 2016 в Пловдив.

Това не е първата ни среща оттогава. Както може би се досещате, тези сборки преминават по установен сценарий - разпознаване на съученици, драматични спомени, геройски случки, смях и шеги за това що бяхме нявга и що сме днес, много селфита и групови снимки. Да, така беше преди, но не и тази година. Тази година бе различно. Нашия Учител Васил Зарев, „Васко“, отсъстваше.... завинаги.

Ние бяхме първия клас на Васил Зарев в гимназията, а първа любов ржда не хваща. Васко Зарев бе даровит педагог, преподаваше с невероятна лекота и стил езика на математиката, с което ни научи да мислим красиво и логично. Часовете му бяха винаги интересни. При неговата духовитост и непренуденост никой не се прозяваше дори тогава, когато Васко чертаеше малките и големи суми на Дарбу по дъската. Таланта му да търси оригиналност и нестандартни решения в математиката зарази и възпита освен нас може би цяло поколение млади хора с любопитство и откривателство към новото и непознатото. Той ни даде началния импулс за това, което сме днес – хора от най-различни професии, разпръснати от съдбата из България, Германия, САЩ, Филипините, Украйна, Финландия и Канада, но вечни приятели, обединени в това което ни свърза – великолепните години в МГ.

Когато Учителя си замине, остава една голяма празнина. Затова пръсналите се по света на три континента “Гейци” се събраха отначало виртуално и решиха, че няма по добра форма на признателност към Васко Зарев от това да продължат диалога с новото поколение и да предадат поне частица от това, което научиха от него. Всеки се зае с това, което можеше.

От името на 11г'76 бе предложено на УС на МГ учредяване на „Награда Васил Зарев“ за оригиналност и новаторство в математиката. Първата награда бе връчена на Таня Оцетарова, едно рядко талантиво и ерудирано младо момиче, с бъдеще в математиката. Наш колектив проектира и дари от името на 11г '76 монументален знак - каменна пейка в двора на гимназията, посветена на Васил Зарев.

Срещата започна на 16 юни с традиционна закуска. Подлутени и дъхащи на *Allium sativum*, гейците дружно посетиха лекция във Физическия Факултет на ПУ, посветена на Васко Зарев. М. У., наше момче и отгоре на всичко учен, работещ в Калифорния, докладва новите идеи в изучаването на земетресенията и тяхното прогнозиране с помоща на разни там сателити, компютри и други джаджи. Лекцията завърши с неизбежната творческа дискусия, която продължи до късна доба в Клуба на Учените в Стария Град и изнерви персонала, несвикнал с интегралите по покривките. В ранни зори един от нас провери сметката наум, което ги довърши окончателно. Въпреки известни трудности, 11г'76 се събра на следващия ден в двора на МГ, където срещнахме Татяна Мерджанова, главен учител от МГ и Таня Оцетарова, първата носителка на Наградата „Васил Зарев“. На Таня беше връчена от нас статуетката „Васил Зарев“, създадена по идеята на К. Д., друго наше учено момче, но от източния бряг на Щатите. Пейката „Васил Зарев“ бе чудесно място за разговор и дискусия за миналото и бъдещето на МГ.

Вечерта се проведе официалната среща. Дойдоха 18 членове на 11г'76 клас. Р. Й. ни изненада с архивни филми и снимки от преди 40 години, на които мнозина от присъстващите се разпознаха едва след повтаряне на аперитива.

К. С., р аздаде нов футболен екип на класа за следващия сезон. Номер “0” бе както винаги Васко Зарев.

Гости бяха д-р Старибратов, директор на МГ и г-жа Татяна Мерджанова, бивша ученичка на Васил Зарев и настоящ учител в МГ. Вечерта отново взриви Гейците и, 40 години по-късно, премина в приказки, шеги и спомени. Всеки вдигна тост. Споменахме Васко Зарев, неговите шеги, духовитост и обаяние, които всеки от нас носи в сърцето си.

Съпругата на Васил Зарев напомни в открито писмо до 11г'76 за една от незабравимите му привычки, играта с числа при изпитване. Васко Зарев изискваше от някой ученик, обикновено от този, който си беше наумил да изпита, да каже едно число и използваше различни математични действия за да получи в крайна сметка номера му.

Веднъж Е., номер 7, се опита да се измъкне и каза „п“. Васко Зарев се усмихна и рече: „да излязат на дъската номерата 22 и 7!“

§§§

Използваме възможността, 40 години след завършването ни да изкажем искрената си благодарим към Васко Зарев и към всички учители от МГ за това, което научихме. Животът се оказа най-важния изпит, който сме държали и вече разбираме какъв шанс сме имали да сме част от семейството на МГ и да имаме учител като Васко Зарев. От сърце поздравяваме всички настоящи учители в МГ и им желаем да успеят в най-важната им мисия – тази на педагози. Да, знаем, че не е никак лесно, но това е най-важното, което учениците могат да получат от вас и което ще помнят винаги.

Към всички настоящи ученици – гимназията е място, където действително можете да научите нещо полезно, дори да не е още ясно, какво. След време ще го оцените и тогава ще дойде вашият ред да направите „Математическата“ още по-добро място за тези, които идват след вас. Никога не забравяйте годините, прекарани в МГ, вашите съученици, учители и може би числото π , така както стана с нас след 40 години.

11г, випуск 1976, МГ, Пловдив

16.03.2017г.

